

Skarga wniesiona dnia 30 lipca 2004 r. przez Komisję Europejską przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-330/04)

(2004/C 262/28)

Dnia 30 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej wpłynęła skarga Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez Chiarę Cattabrigę działającą w charakterze pełnomocnika.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych i wykonawczych, niezbędnych dla zapewnienia zgodności z dyrektywą 2002/33/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2002 r., zmieniającą dyrektywy 90/425/EWG⁽²⁾ i 92/118/EWG⁽³⁾ Rady w odniesieniu do wymagań zdrowotnych wobec produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, a w każdym razie nie podając takich przepisów do wiadomości Komisji Europejskiej, Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 ust. 1 tej dyrektywy;

2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji upłynął dnia 16 maja 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.

Skarga wniesiona dnia 28 lipca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-332/04)

(2004/C 262/29)

Dnia 28 lipca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Królestwu Hiszpanii, sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez Gregoria Valera Jordana, członka Służby Prawnej i Florence Simonetti, oddelegowanego eksperta krajowego przy tej Służbie, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

a) Stwierdzenie, że:

- nie transponując w pełni art. 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. ze zm., w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 97/11/WE⁽²⁾;
- nie transponując art. 9 ust. 1 dyrektywy 85/337/EWG ze zm.;
- nie spełniając przepisów przejściowych, zawartych w art. 3 dyrektywy 97/11/WE;
- nie transponując poprawnie pkt 10 lit. b) załącznika II do dyrektywy 85/337/EWG ze zm., w związku z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2 oraz
- nie poddając procedurze oceny wpływu na środowisko przedsięwzięcia budowy centrum rozrywki w Paternie (Walencja) i w związku z tym nie stosując przepisów art. 2 ust. 1, art. 3, 4 ust. 2, art. 8 i 9 dyrektywy 85/337/EWG ze zm.

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw;

b) zasądzenie kosztów od Królestwa Hiszpanii.

Zarzuty i główne argumenty

Hiszpańskie przepisy dostosowujące prawo wewnętrzne do dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej dyrektywą 97/11/WE, na które składają się głównie Real Decreto Legislativo 1302/1986, de 28 de junio, de Evaluación de impacto ambiental (dekret królewski z dnia 28 maja 1986 r. w sprawie oceny wpływu na środowisko), zmieniony Ley 6/2001 (ustawą 6/2001) z dnia 8 maja, nie wymaga, aby analiza wpływu na środowisko zawierała ocenę przewidywanych skutków, wynikających z wzajemnego oddziaływania między różnymi elementami środowiskowymi, czego wymaga art. 3 dyrektywy 85/337/EWG ze zm.

Wbrew przepisowi art. 9 ust. 1 dyrektywy 85/337/EWG ze zm., hiszpańskie przepisy nie przewidują obowiązku upublicznienia decyzji administracyjnej o udzieleniu lub odmowie zezwolenia na inwestycję, jak również treści tej decyzji i związanych z nią warunków.

Art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 97/11/WE wskazuje, że przepisy tej dyrektywy stosuje się do nowych przedsięwzięć, dla których wnioski o zezwolenie zostały przedłożone począwszy od dnia 14 marca 1999 r. Hiszpańskie przepisy uchybiły temu przepisowi prawa wspólnotowego, ponieważ nie mają one zastosowania do przedsięwzięć prywatnych, będących w trakcie ubiegania się o zezwolenie administracyjne, ani też do przedsięwzięć publicznych już podanych do publicznej wiadomości lub już zatwierdzonych przed dniem 8 października 2000 r.